

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי ורבי נתן סוף משנה, רב אשי ורבינא סוף הוראה. וסימנך: (תהלים ע"ג) עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם.															
רבה בר נחמני אגב שמדא נח נפשיה.	רב כהנא: אישתעי לי רב חמא בר ברתיה דחסא:														
אכלו ביה קורצא בי מלכא, אמרו: אכא חד גברא ביהודאי דקא מבטל תריסר אלפי גברי מישראל ירחא בקייטא וירחא בסתוא מכרגא דמלכא.															
שדרו פריסתקא דמלכא בתריה ולא אשכחיה.															
ערק ואזל מפומבדיתא לאקרא, מאקרא לאגמא, ומאגמא לשחין, ומשחין לצריפא, ומצריפא לעינא דמים, ומעינא דמים לפומבדיתא. בפומבדיתא אשכחיה.	[רבה בר נחמני]														
איכלע פריסתקא דמלכא להווא אושפיזא דרבה, קריבו תכא קמיה ואשקוהו תרי כסי ודליוה לתכא מקמיה - הדר פרצופיה לאחוריה.															
אמרו ליה: מאי נעביד ליה? גברא דמלכא הוּא															
אמר להו: קריבו תכא לקמיה, ואשקוהו חד כסא, ודליוהו לתכא מקמיה, ולתסי.	[רבה בר נחמני]														
עבדו ליה הכי ואתסי.															
אמר: מידע ידענא דגברא דקא בעינא הכא הוא. בחיש אבתריה ואשכחיה.															
אמר: אזלינא מהא, אי מקטל קטלו להווא גברא - לא מגלינא, ואי נגידי מנגדין ליה - מגלינא.															
אתיוהו לקמיה, עייליה לאדרונא וטרקיה לבבא באנפיה.															
בעא רחמי, פרק אשיתא, ערק ואזיל לאגמא. הוה יתיב אנירדא דדקולא וקא גריס.	[רבה בר נחמני]														
קא מיפלגי במתיבתא דרביקא אם בהרת קודמת לשער לבן - טמא, ואם שער לבן קודם לבהרת - טהור. ספק, הקדוש ברוך הוא אומר: טהור, וכולהו מתיבתא דרביקא אמרי טמא.															
ואמרי: מאן נוכח - נוכח רבה בר נחמני.															
אני יחיד בנגעים, אני יחיד באהלות.	דאמר רבה בר נחמני:														
שדרו שליחא בתריה															
לא הוה מצי מלאך המות למקרב ליה, מדלא הוה קא פטיק פומיה מגרסיה.															
אדהכי נשב זיקא ואויש ביני קני, סבר גונדא דפרשי הווא. אמר: תינח נפשיה דהווא גברא, ולא ימסר בידא דמלכותא.															
כי הוה קא ניחא נפשיה אמר: טהור, טהור.	[רבה בר נחמני]														
יצאת בת קול ואמרה: אשריך רבה בר נחמני שגופך טהור, ויצאתה נשמתך בטהור.															
נפל פתקא מרביקא בפומבדיתא: רבה בר נחמני נתבקש בישיבה של מעלה.															
נפקו אביי ורבה וכולהו רבנן לאיעסוקי ביה, לא הווי ידעי דוכתיה. אזלו לאגמא חזו צפרי דמטללי וקיימי, אמרי: שמע מינה התם הווא.															
ספדוהו תלתא יומי ותלתא לילותא.															
נפל פתקא: כל הפורש יהא בנידוי.															
ספדוהו שבעה יומי															
נפל פתקא: לכו לביתכם לשלום.															
הווא יומא דנח נפשיה דלייה זעפא ודרי להווא טייעא כי רכיב גמלא מהאי גיסא - דנהר פפא ושדייה בהך גיסא															
אמר: מאי האי?															
אמרי ליה: נח נפשיה דרבה בר נחמני.															

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לפניו: רבונו של עולם, כולי עלמא דידך הוא, ורבה בר נחמני דידך, את דרבה ורבה דידך - אמאי קא מתרבת ליה לעלמא?												○	פא.
נח זעפא.												○	פב.
רבי שמעון בן חלפתא בעל בשר הוה, יומא חד הוה חמימא ליה, הוה סליק ויתיב אשינא דטורא.												○	פג.
אמר לה לברתיה: בתי, הניפי עלי במניפא ואני אתן לך ככרין דנרד.	[רבי שמעון בן חלפתא]											○	פד.
אדהכי נשבא זיקא												○	פה.
אמר: כמה ככרין דנרד למרי דיכי.	[רבי שמעון בן חלפתא]											○	פו.
הכל כמנהג המדינה וכו'.													פז.
הכל לאתויי מא?													פח.
לאתויי באתא דנהיגי מכרך ריפתא ומשתה אנפקא. דאי אמר להו קדימו ואיתי לכו - אמרו לו: לא כל כמינך.													פט.
מעשה ברבן יוחנן בן מתיא שאמר לבנו צא ושכור וכו'.													פס.
מעשה לסתור?													פט.
חסורי מחסרא והכי קתני: ואם פסק להן מזונות - ריבה להן.													פז.
ומעשה נמי ברבי יוחנן בן מתיא. שאמר לבנו צא שכור לנו פועלים, הלך ופסק להן מזונות. וכשבא אצל אביו אמר לו: בני, אפילו אתה עושה להן כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהן, שהן בני אברהם יצחק ויעקב.													פס.
למימרא דסעודתא דאברהם אבינו עדיפא מדשלמה?													פס.
והכתיב (מלכים א' ה') ויהי להם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמה, עשרה בקר בראים ועשרה בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים													פס.
הללו לעמילן של טבחים	ואמר גוריון בן אסטיון משמיה דרב:												פס.
הללו לציקי קדירה.	רבי יצחק:												פס.
אלף נשים היו לשלמה, כל אחת ואחת עשתה לו בביתה כך. מאי טעמא? זו סבורה: שמה אצלי סועד היום, וזו סבורה: שמה אצלי סועד היום.	ואמר רבי יצחק:												פס.
ואילו גבי אברהם כתיב (בראשית יח) ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב													פס.
בן בקר - אחד, רך - שנים, וטוב - שלשה	ואמר רב יהודה אמר רב:												פס.
התם תלתא תורי לתלתא גברי, הכא - לכל ישראל ויהודה, שנאמר (מלכים א' ד') יהודה וישראל רבים כחול אשר על (שפת) הים.													פס.
מאי ברבורים אבוסים?													פס.
שאבוסים אותן בעל כרחן.	רב:												פס.
שאבוסים ועומדים מאליהם.	שמאל:												פס.
מביאין תור ממרעיתו בדלא אניס, ותרנגולת מאשפתה בדלא אניסא.	רבי יוחנן:												פס.
מובחר שבבהמות - שור, מובחר שבעופות - תרנגולת.	רבי יוחנן:												פס.
זגתא אוכמתא בי בטניתא, דמשתכחא ביני עצרי, דלא מציא פסיא קניא.	אמימר:												פס.
(בראשית יח) ואל הבקר רץ אברהם. אמר רב יהודה אמר רב: בן בקר - אחד, רך - שנים, וטוב - שלשה.	[רב יהודה אמר רב]												פס.
ואימא חד, כדאמרי אינשי: רכיך וטב													פס.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים	Talmud Navigator											
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אם כן לכתוב: רך טוב, מאי טוב - שמע מינה לדרשה.										!		15:
אימא תרין										ז		15:
מדטוב לדרשה, רך נמי לדרשה.										!		15:
(בראשית יח) ויתן אל הנער וימחר לעשות אתו	מתיב רבה בר עולא, ואיתמא רב הושעיא, ואיתמא רב נתן ברבי הושעיא:									ז	◇	15:
כל חד וחד יהביה לנער חד.										!	◇	15:
(בראשית יח) ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם										ז	◇	15:
דקמא קמא דמטיא, אייתי לקמיהו.										!	◇	15:
ולמה לי תלתא? תסגי בחך										ז		15:
כדי להאכילן שלש לשונות בחדל.	רב חנן בר רבא:									!	◇	15:
לעולם אל ישנה אדם מן המנהג, שהרי משה עלה למרום - ולא אכל לחם, מלאכי השרת ירדו למטה - ואכלו לחם.	רבי תנחום בר חנילאי:									■	◇	15:
ואכלו סלקא דעתך?										ז		15:
אלא אימא: נראו כמי שאכלו ושתו.										■	◇	15:
כל מה שעשה אברהם למלאכי השרת בעצמו - עשה הקדוש ברוך הוא לבניו בעצמו, וכל מה שעשה אברהם על ידי שליח - עשה הקדוש ברוך הוא לבניו על ידי שליח.	רב יהודה אמר רב:									■	◇	15:
(בראשית י"ח) ואל הבקר רץ אברהם - (במדבר יא) ורוח נסע מאת ה'.										■		15:
(בראשית י"ח) ויקח חמאה וחלב - (שמות ט"ז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים.										■		15:
(בראשית י"ח) והוא עמד עליהם תחת העץ - (שמות י"ז) הנני עמד לפניך שם על הצור [וגו].										■		15:
(בראשית י"ח) ואברהם הלך עמם לשלחם - (שמות י"ג) וה' הלך לפניו יומם.										■		15:
(בראשית י"ח) יקח נא מעט מים - (שמות י"ז) והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם.										■		15:
ופליגא דרבי חמא ברבי חנינא										■	◇	15:
בשכר שלשה זכו לשלשה, בשכר חמאה וחלב - זכו למן, בשכר והוא עמד עליהם - זכו לעמוד הענן, בשכר יקח נא מעט מים - זכו לבארה של מרים.	דאמר רבי חמא ברבי חנינא, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:									■	◇	15:
יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם, אמר רבי ינאי ברבי ישמעאל, אמרו לו: וכי בערביים חשדתנו שהם משתחוים לאבק רגליהם? כבר יצא ממנו ישמעאל.	[רבי ינאי ברבי ישמעאל]									■	◇	15:
(בראשית י"ח) וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום.										■	◇	15:
מאי כחום היום?										^		15:
אותו היום יום שלישי של מילה של אברהם היה, ובא הקדוש ברוך הוא לשאול באברהם. הוציא הקדוש ברוך הוא חמה מגרתיקה כדי שלא יטריח אותו צדיק באורחים.	רבי חמא ברבי חנינא:									!	◇	15:
שדריה לאליעזר למיפק לברא, נפק ולא אשכח, אמר: לא מהימנא לך.										■	◇	15:
היינו דאמרי תמן: לית הימנותא בעבדי.										■		15:
נפק איהו, חזייה להקדוש ברוך הוא דקאי אבבא, היינו דכתיב (בראשית י"ח) אל נא תעבור מעל עבדך.										■	◇	15:
כיון דחזא דקא אסר ושרי, אמר: לאו אורח ארעא למיקם הכא, היינו דכתיב (בראשית י"ח) וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם. מעיקרא אתו קמו עליה, כי חזוהו דהוה ליה צערא, אמרו: לאו אורח ארעא למיקם הכא.										■	◇	15:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאן נינהו שלשה אנשים - מיכאל וגבריאל ורפאל.												◊	15:
מיכאל - שבא לבשר את שרה												■	15:
רפאל - שבא לרפא את אברהם												■	15:
גבריאל - אזל למהפכיה לסדום.												■	15:
והא כתיב (בראשית י"ט) ויבאו שני המלאכים סדמה בערב									◊				15:
דאזל מיכאל בהדיה לשזוביה ללוט.									!				15:
דיקא נמי, דכתיב (בראשית י"ט) ויהפך את הערים האל ולא כתיב ויהפכו, שמע מינה.										■	■		15:
מאי שנא לגבי אברהם, דכתיב (בראשית י"ח) כן תעשה כאשר דברת, ומאי שנא לגבי לוט, דכתיב (בראשית יט) ויפצר במ מאד?												◊	15: